Entstehungsort unbestimmt, 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35481
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

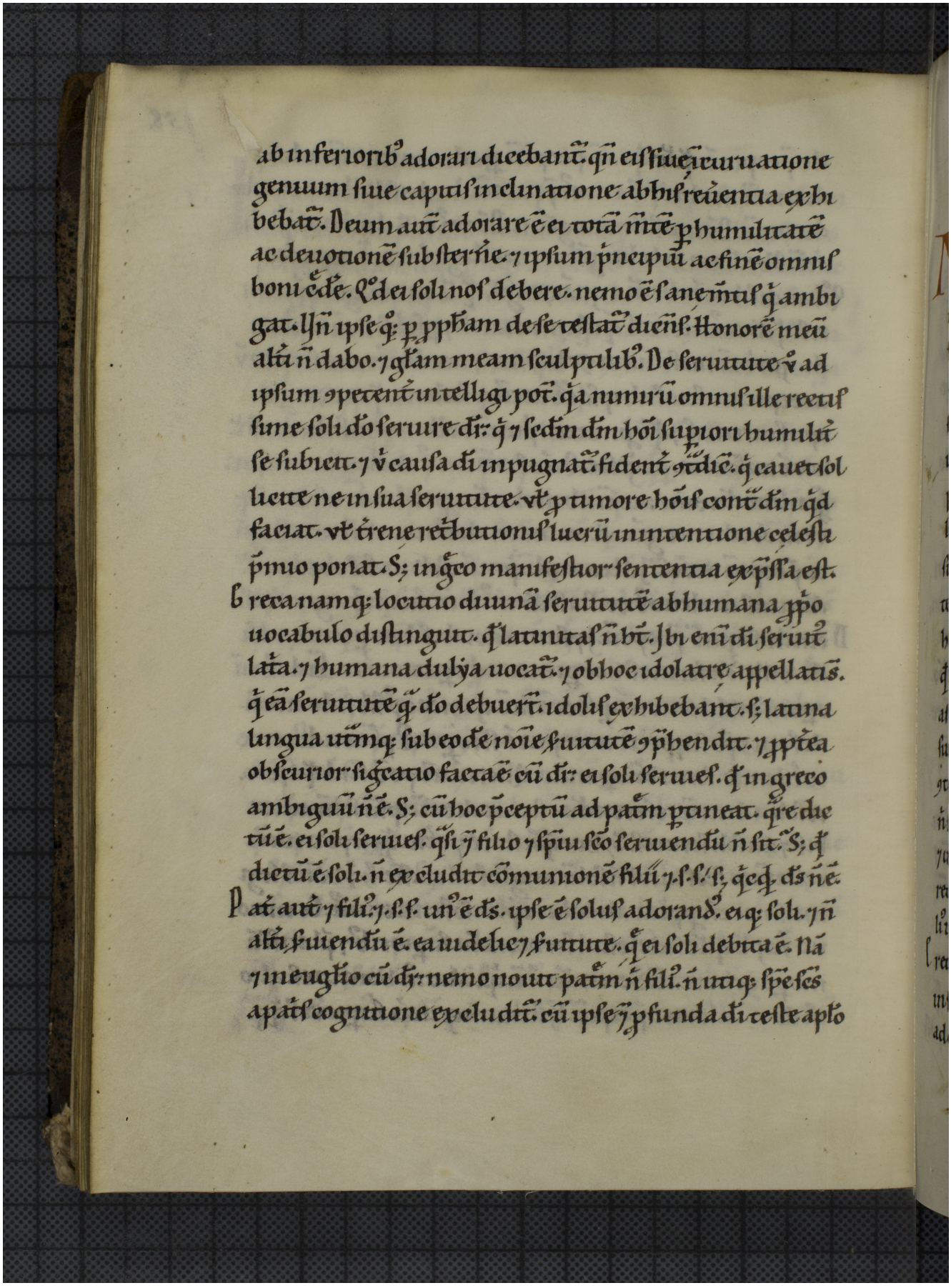

ab inferioribꝫ adorari dicebant. qñ eis siue circumuacione
genuum siue capitis inclinacione abbis reuencia exhi
bebat. Deum aut adorare ē ei tota mēte p humilitatē
ac deuocionē substernere. ipsum pncipiū ac finē omnis
boni ēde. Q̄ dei soli nos debere. nemo ē sane mentis q̄ ambi
gat. Ipse q̄ p ppham de se testat dicens. Honorē meū
alt̄i nō dabo. ymaginem meam sculptilib. Deseruitute v ad
ipsum ꝑtinere intelligi pot. q̄a numerū omnis ille rectis
sime soli do seruire dr. q̄ sedim dm hoīs superiori humilit̄
se subiect. v causa di impugnat. fidentē dicē. q̄ cauet sol
licite ne in sua seruitute. vt p timore hoīs cont̄ dm q̄d
faciat. vt frene retributionis lucrū in intencione celesti
ꝑmio ponat. S; in greco manifestior sentencia exp̄ssa est.
b Recapitulemus locutio duum sēruitutē a humana ꝑpo
uocabulo distinguit. q̄ latinitas nō bt. Ibi enī di seruit
lata. humana dulya uocat. obhoc idolatre appellatis.
q̄ ea seruitutē q̄ do debuer. idolis exhibebant. s; latina
lingua utrūq; sub eo de noīe seruitutē ꝑhendit. ppter ea
obscurior significacio facta ē cū dr. ei soli seruies. q̄ in greco
ambiguū nō ē. S; cū hoc ꝓceptū ad patrē ꝓueniat. qre dic
tū ē. ei soli seruies. qsi ꝫ filio et spūi sco seruiendū nō sit. S; q̄
dictū ē soli. nō excludit cōmunionē filii et s. s; q̄q; ds nē.
P at aut et fili. et s. s. unus ē ds. ipse ē solus adorand. ei q; soli. et nō
alt̄i seruiendū ē. ea uidelicet seruitute. q̄ ei soli debita ē. Nā
et in euglio cū dr. nemo nouit patrē nisi filius. nō utiq; spēs
a patris cognicione excludit. cū ipse et p sua di testē aplo